

Mitemo ya Tinsimu—Nomboro Nne

Зу Ёшныгъэм и Псалъэмрэ Щыгъуам ИужьыкIэ Нэхъыжьыныгъэм и ХъумахIуэхэмрэ: Профетхэмрэ Тхыдэмрэ ИщыцIэгъуэхэр

Jeff Pippenger
2023-08-08

Ia akan mengajar pengetahuan kepada siapa? dan kepada siapa Ia akan membuat pengajaran dapat dipahami? kepada mereka yang telah disapih dari susu, dan dijauhkan dari buah dada.

Ketsahalo e swanetše go ba godimo ga ketsahalo, ketsahalo godimo ga ketsahalo; mothalo godimo ga mothalo, mothalo godimo ga mothalo; mo gannyane, le mola gannyane:

Kerana dengan bibir yang gagap dan dengan lidah yang lain Dia akan berfirman kepada bangsa ini. Kepada mereka Dia telah berfirman, Inilah perhentian yang dengannya kamu dapat membuat orang yang letih mendapat perhentian; dan inilah penyegaran; namun mereka tidak mahu mendengar.

Akan tetapi, firman Tuhan bagi mereka ialah perintah demi perintah, perintah demi perintah; baris demi baris, baris demi baris; di sini sedikit, dan di sana sedikit; supaya mereka berjalan, lalu jatuh terlentang, dan diremukkan, dan terjerat, dan tertangkap. Yesaya 28:9–13.

Ayat-ayat ini daripada Yesaya telah berulang kali diperhatikan dalam Jadual-jadual Habakuk. Di sini saya hanya perlu menyentuhnya secara ringkas untuk mengambil satu atau dua perkara daripada ayat-ayat terdahulu ini, bagi menambah kepada perbincangan semasa. Petikan ini menunjukkan suatu umat yang gagal dalam suatu ujian, kerana mereka “pergi, dan jatuh ke belakang, dan diremukkan, dan terjerat, dan tertawan.” Mereka ialah suatu umat yang gagal dalam suatu ujian berkenaan siapa yang Allah hendak “ajar” supaya “memahami” “pengetahuan” atau “doktrin.” Ujian itu didasarkan atas pemahaman terhadap pertambahan pengetahuan, maka ujian itu ialah ujian yang sama yang memisahkan orang bijaksana dan orang fasik dalam Daniel fasal dua belas, kerana semua nabi sependapat dan mengenal pasti akhir dunia. Dalam Daniel dua belas, orang “bijaksana” memahami, tetapi orang “fasik” tidak memahami pertambahan pengetahuan.

डेइयाहकी पाएको मानसिहरूलाई “परमप्रभुको वचन”द्वारा परीक्षा गरियो, जुन “तनीहरूले सुन्न चाहन्।” अनि “परमप्रभुको” त्यो वशिष “वचन” जसलाई तनीहरूले अस्वीकार गरे, र जसले तनीहरूलाई “ज्ञान”को वृद्धि “बुझ्न” सक्षम तुल्याउने थियो, भवषियवाणीसम्बन्धी इतिहासहरूलाई ठीकरीतलै कसरी एक-अर्कासँग मिलाउनुपर्छ भन्ने परभाषति गर्ने बाइबलीय नियम नै थियो। डेइयाहको उक्त अंशमा लड्नेहरूतनिले त्यो नियम अस्वीकार गरे, जसले यो चनिहति गर्छ कि कुनै भवषियवाणीसम्बन्धी इतिहास बुझ्नका लागि त्यो रेखा “यहाँ अलकिति, र त्यहाँ अलकिति” खोज्नुपर्छ। परमप्रभुको त्यो वचन, जसले एउटा परीक्षा उत्पन्न गर्‍यो र जसलाई तनीहरूले अस्वीकार गरे, यहाँ र त्यहाँबाट भवषियवाणीका रेखाहरू चयन गर्ने, अनित्यसरी चयन गरएका भवषियवाणीसम्बन्धी इतिहासका रेखाहरूमध्ये एउटालाई त्यही वषियमा बोल्ने अन्य भवषियवाणीसम्बन्धी इतिहासका रेखाहरूसँग समानान्तर राख्ने वधि थियो। यस प्रकार रेखामाथि रेखा राख्ने प्रयत्नको सफलता साँचो भवषियवाणी-व्याख्याका नियमहरूको प्रयोगमा निर्भर हुन्छ। ती नियमहरू, जो “उपदेशहरू” पनडिनु, एकसाथ ल्याइने हुन्, र ती बाइबलभित्र यहाँ र त्यहाँ पाइन्छन्। डेइयाहका ती कुँवारीहरू, जो परीक्षामा असफल हुन्छन्,

तयसका कारण असफल हुन्छन् कतिनीहरूले त्यो मुख्य कुरा बरिसन्छन्, जुन तनीहरूले कदापि बरिसनु हुँदैनथ्यो, र त्यो हो—इतिहास दोहोरिन्छ।

“Khna i kaeiñ ban sheptieng ña ka lawei, lait noh tang lada ngin klet ña ka lynti ba U Trai u la ñalam ña ngi, bad ña ka jinghikai jong U ha ka histori jong ngi kaba la dep.” *Life Sketches*, 196.

Tuhan bukanlah pencipta kekacauan, dan salah satu titik peneguh dari fakta itu ialah bahwa setiap nabi di dalam Alkitab sedang menunjuk kepada garis nubuatan yang sama. Mereka tidak semuanya melihat peristiwa-peristiwa yang identik pada garis itu, tetapi itu selalu merupakan garis peristiwa yang sama pada akhir dunia. Itulah peristiwa-peristiwa yang menuntun kepada penutupan masa percobaan, yang kemudian diikuti oleh tujuh tula terakhir, yang berpuncak pada Kedatangan Kristus yang Kedua. Kisah seorang nabi mungkin mengenai umat Allah yang setia dalam garis sejarah itu, tetapi kesaksian nabi yang lain mungkin mengenai umat Allah yang tidak setia, atau mengenai Amerika Serikat, Vatikan, Perserikatan Bangsa-Bangsa, para saudagar bumi, atau Islam, namun itu selalu garis yang sama.

Mesej Elia dalam kitab Maleakhi, demikian juga mesej-mesej yang diwakili dalam Wahyu fasal satu, empat belas dan lapan belas, serta mesej Daniel sebelas dan dua belas, adalah mesej yang sama. Semuanya merupakan garis sejarah yang sama, tetapi masing-masing mempunyai sumbangan khususnya sendiri kepada kisah itu.

Seo e batlang e nna e sa tlhaloganywe mo e ka nnang ke botlhe ka ga molaetsa oo o kgethegileng ke ntlha ya gore o senolelwa fela batho ba Modimo gaufi thata le go khutla ga sebaka sa teko ya motho. E re ka re itse gore molaetsa o o kgethegileng ka metlha o tlhagisa ka ga go tla ga bofelo jwa sebaka sa teko mo go atametseng, re tla sekaseka gongwe setshwantsho se se bonalang sentle thata sa go khutla ga sebaka sa teko mo Baebeleng.

Dia yang tidak adil, biarlah dia tetap tidak adil; dan dia yang cemar, biarlah dia tetap cemar; dan dia yang benar, biarlah dia tetap benar; dan dia yang kudus, biarlah dia tetap kudus.
Wahyu 22:11.

Pele ga nako ya teko e fela e itsisiwe mo sehalalelong sa kwa godimo ka mafoko a temana ya bolesome le bongwe, go tshwanetse ga nna le molaetsa o o kgethegileng wa tlhagiso wa boporofeti o o tswang mo bukeng ya Tshenolo, e e senolwang mo batlhankeng ba Modimo.

Lalu katanya kepadaku, “Jangan meterai-kan perkataan-perkataan nubuat kitab ini, karena waktunya sudah dekat. Barangsiapa yang tidak adil, biarlah ia tetap tidak adil; dan barangsiapa yang cemar, biarlah ia tetap cemar; dan barangsiapa yang benar, biarlah ia tetap benar; dan barangsiapa yang kudus, biarlah ia tetap kudus.” Wahyu 22:10, 11.

Terdapat suatu pekabaran nubuatan yang khusus yang harus dikenali oleh umat Allah tepat sebelum ketujuh malapetaka yang terakhir. Apabila “waktunya sudah dekat”, “nubuat kitab ini” (nubuat kitab Wahyu) yang telah dimeteraikan harus dibuka meterainya. Satu-satunya nubuatan dalam kitab Wahyu yang telah dimeteraikan ialah nubuatan tentang ketujuh guruh.

Nang nakita ko ang isa pang makapangyarihang anghel na bumababa mula sa langit, nadaramtan ng isang alapaap; at may bahag-hari sa kaniyang ulo, at ang kaniyang mukha ay

gaya ng araw, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng mga haliging apoy: At sa kaniyang kamay ay may isang munting aklat na bukas: at inilagay niya ang kaniyang kanang paa sa dagat, at ang kaniyang kaliwang paa sa lupa, At siya'y sumigaw nang malakas na tinig, gaya ng pag-ungal ng isang leon: at nang siya'y makasigaw na, ang pitong kulog ay nagpahayag ng kanilang mga tinig. At nang maipahayag na ng pitong kulog ang kanilang mga tinig, ako'y magsusulat na sana: at narinig ko ang isang tinig mula sa langit na nagsasabi sa akin, Tatakan mo ang mga bagay na ipinahayag ng pitong kulog, at huwag mong isulat ang mga yaon. Apocalipsis 10:1–4.

Go sekgaufsiwa ga teko ya motho go fela, ge “nako e batametše,” go tla ba le go bulwa ga therešo ye kgethegilego ya Beibele yeo e hlaolago “dilo tše di swanetšego go direga ka pejana.” Morongwa yo maatla wa Kutollo lesome ke Jesu Kriste, yo a goeditšego bjalo ka Tau.

“மிகுந்த வல்லமையுடைய அந்தத் தூதன், யோவானுக்கு உபதேசம் செய்தவர், இயசே கிறிஸ்தவதைத் தவிர வேறொருவரமல்ல. தமது வலது பாதத்தை சமத்திரத்தின் மலே, இடது பாதத்தை உலர்ந்த நிலத்தின் மலே வதைத்திருப்பது, சாத்தானுடனான மகா போராட்டத்தின் இறதிக் காட்சிகளில் அவர் ஏற்ற நடத்தம் பங்கை வளையப்படுத்துகிறது. இந்த நிலை, பூமியெங்கும் அவருக்கள்ள உயர்ந்த வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் சுறிக்கிறது. இந்தப் போராட்டம் யுகம் தோறும் மலேயும் வலப்பெற்று, மலேயும் உறுதியடனந்த வந்தது; இரளின் அதிகாரங்களின் நணுக்கமான செயல்பாடும் உச்சத்தை அடையும் இறதிக் காட்சிகள் வரையிலும் அத இவ்வாறே தொடரும். சாத்தான், பொல்லாத மனிதர்களோடும் இணைந்து, சத்தியத்தின் அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளாத மூல உலகத்தையும் அப்படியே அந்தச் சபைகளையும் ஏமாற்றுவான். ஆனால் அந்த வல்லமையுள்ள தூதன் கவனத்தை வலியுறுத்தி வேண்டுகிறார். அவர் உரத்த சத்தத்தோடும் சூவுகிறார். சத்தியத்திற்கு விரோதமாக நிற்க சாத்தானோடும் கை கோர்த்தவர்களுக்கு, தமது சத்தத்தின் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் அவர் வளையப்படுத்துகிறார்.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Pada akhirnya, “gereja-gereja” yang “Setan” perdayakan itu diperdayakan karena mereka tidak menerima kasih akan “kebenaran.” Kata “kebenaran” dalam bagian dari 2 Tesalonika yang baru saja dirujuk oleh Sister White adalah kata Yunani utama yang berasal dari kata Ibrani yang diterjemahkan sebagai “kebenaran,” yang tersusun dari tiga huruf Ibrani dan melambangkan Alfa dan Omega. Adakah bukti alkitabiah bahwa kebenaran yang berkaitan dengan kaidah penyebutan pertama, yang merepresentasikan suatu atribut dari karakter Kristus, adalah kebenaran yang ditolak dan sebagai akibatnya menghasilkan kesesatan yang kuat?

अब, हे भाइयो, हम तुम से हमारे प्रभु यीशु मसीह के आगमन और उसके पास हमारे इकट्ठे किए जाने के वषिय में वनिती करते हैं कि तुम मन में शीघ्र चंचल न हो जाओ, और न घबराओ—न किसी आत्मा के द्वारा, न किसी वचन के द्वारा, और न किसी ऐसी पत्त्री के द्वारा मानो वह हमारी ओर से हो—कि मसीह का दनि आ पहुँचा है। कोई किसी प्रकार से तुम्हें धोखा न दे; क्योंकि वह दनि तब तक न आएगा, जब तक पहले धर्म-त्याग न हो, और वह पाप का मनुष्य, अर्थात् वनिश का पुत्र, प्रकट न हो; जो हर एक उस से वरिध करता है और अपने

आप को ऊँचा उठाता है जो परमेश्वर कहलाता है या जिसकी उपासना की जाती है; यहाँ तक कि वह स्वयं परमेश्वर बनकर परमेश्वर के मन्दिर में बैठता है और अपने आप को परमेश्वर ठहराता है। क्या तुम्हें स्मरण नहीं कि जब मैं अभी तुम्हारे साथ था, तब मैं तुम से ये बातें कहा करता था? और अब तुम जानते हो कि उसे क्या रोक रहा है, ताकि वह अपने समय में प्रकट हो। क्योंकि अधर्म का भेद तो अब भी कार्य कर रहा है; परन्तु जो अब रोकता है, वह तब तक रोके रहेगा, जब तक वह मार्ग से हटा न दिया जाए। तब वह दुष्ट प्रकट होगा, जिसे प्रभु अपने मुँह की श्वास से नाश करेगा और अपने आगमन के प्रताप से मटि देगा। उसका आना शैतान के कार्य के अनुसार सब प्रकार की सामर्थ्य, चर्चों और झूठे अद्भुत कामों सहित होगा, और नाश होनेवालों के लिये अधर्म के सब प्रकार के छल के साथ; क्योंकि उन्होंने सत्य के प्रेम को ग्रहण नहीं किया, जिससे उनका उद्धार होता। इसी कारण परमेश्वर उन पर प्रबल भ्रान्त भिजेगा, ताकि वे झूठ की प्रतीति करें; जिससे वे सब दण्ड के भागी हों जिन्होंने सत्य की प्रतीति नहीं की, परन्तु अधर्म से प्रसन्न रहे।² थसिस्लुनीकियों 2:1-12।

Petikan dari Tesalonika ini telah sering dibahas dalam Tables karya Habakkuk, jadi pada tahap ini kami hanya akan memberikan ulasan ringkas. Apa yang Sister White sebut sebagai “tindakan ajaib Setan” adalah apa yang Paulus sebut sebagai “pekerjaan Iblis dengan segala kuasa dan tanda-tanda dan mujizat-mujizat dusta.” Pekerjaan penyesatan yang dikenali oleh Sister White dan Paulus bermula pada undang-undang Ahad di Amerika Syarikat.

“Ka leoklo la taelo le qobellang ho thehoa ha Bopapa ka ho tlola molao oa Molimo, sechaba sa rōna se tla ikarola ka botlalo ho lokeng. Ha Boprostanta bo tla otlolla letsoho la bona ho tšela lekhalo ho tšoara letsoho la matla a Roma, ha bo tla nanabela ka mose ho mohohlo ho tšoarana ka matsoho le Bomoea, ha, tlas’a tšusumetso ea kopano ena e meraro, naha ea rōna e tla latola molao-motheo o mong le o mong oa Molaotheo oa eona e le ’muso oa Boprostanta le oa repaboliki, ’me e etse tokisetso bakeng sa ho hasoa ha mashano le lithetso tsa bopapa, joale re ka tseba hore nako e fihlile bakeng sa tšebetso e makatsang ea Satane le hore bofelo bo atametse.” Testimonies, volume 5, 451.

Dalam petikan Tesalonika yang sedang kita pertimbangkan ini, Paulus mengenal pasti paus pada akhir zaman dengan empat istilah yang berbeza. Paus ialah “manusia durhaka,” dia ialah “anak kebinasaan,” dia ialah “rahsia kedurhakaan” dan “si Jahat itu.” Paulus memberikan beberapa lagi ciri tentang paus selain empat sebutan tersebut, kerana dia memberitahu kita bahawa paus, (yang pada zaman Paulus masih lagi akan datang) “akan dinyatakan pada waktunya.”

تقی قح ان ت هج و اچیه هب دن چره - یس دق مپباتک لی لد ن یرتن شور و «دشایم راکش آ دوخ نامز رد» پوپ نامه مور یاسی لک پوپ دن کییم تبات مک یس دق مپباتک تقی قح ن یرتن شور ؛- تسین یس دق مپباتک رارق رب س دق مپباتک رد می قس م و توافقتم عاجرا تفه مل یس و اهب ،تسا س دق مپباتک تبون ح یس م دض رشب مک «ینامز» نامه ؛دن کییم صخشیم تفایایم طلست نیمز رب تیپاپ مک ار «ینامز» مک تسا هدش نامه ررکم روطهب اریز ،دزاسایم راکش آ تیپاپ ناو ن عهب ار پوپ ،س دق مپباتک .دم انیم کی رات نورق ار ن آ تفگ سلوپ .دن کییم صخشیم ،دن اریم مک ح ناهج رب تیپاپ مک - ۱۷۹۸ ات ۵۳۸ ز ا - ار «نامز». قی قد مرود دشایم راکش آ دوخ نامز رد واک

Paul nang ipaamdang man nga an papa amo an “nasupak ngan nagpapahitaas han iya kalugaringon labaw ha ngatanan nga tinatawag nga Dios, o gin-uukoy; salit hiya sugad nga Dios nalingkod ha templo han Dios, nga nagpapakita han iya kalugaringon nga hiya amo an Dios.” Lakip han iba pa, ini nagpapakilala nga an anticristo han tagna han Biblia usa nga simbolo nga relihiyoso. Diri hiya

usa nga Hitler, o usa nga Alejandro nga Dako. Ini labi pa nga nagpapahigot han pagkilala ha papa, kay diri la hiya usa nga malupigon nga relihiyoso, kondi usa hiya nga malupigon nga relihiyoso nga nagaangkon nga aada ha sulod han templo han Dios. An anticristo nagaangkon nga nalingkod ha sulod han Kristiano nga iglesia.

Menurut Paul dan Daniel, apabila paus berada di dalam gerejanya yang mengaku Kristian, dia menzahirkan watak Iblis yang berhasrat untuk duduk di atas takhta Tuhan dan ditinggikan mengatasi segala sesuatu. Saya menyebut Paul dan Daniel kerana kebanyakan penafsir Alkitab mengakui bahawa apabila Paul menunjukkan bahawa salah satu ciri paus ialah dia seorang narsis yang sepenuhnya, Paul sebenarnya hanya memetik daripada gambaran Daniel tentang paus dalam Daniel fasal sebelas, di mana Daniel mencatatkan demikian:

“ညားဘုရင်သည် မိမိအလိုအတိုင်း ပုမြူလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်ကို မုဆိုးကဲ့သို့ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကို ကြီးမြတ်စေမည်။ ဘုရားတို့၏ ဘုရားတော်ကို ဆန့်ကျင်၍ အံ့သြဖွယ်စကားများကို ပြောမည်။ အမျက်တော် ပြည့်စုံ၍ ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် အောင်မြင်လိမ့်မည်။ အကဲဖြတ်မှုကား သတ်မှတ်ထားသောအရာသည် ဖြစ်ပျက်ရမည်။” ဒိယလေ ၁၁:၃၆။

Paulus, semasa menyinggung watak narsisistik paus, memparafrasakan ayat Daniel dan menyatakan bahawa pauslah yang “melawan dan meninggikan dirinya di atas segala yang disebut Allah, atau yang disembah; sehingga ia sebagai Allah duduk di dalam bait Allah, sambil menunjukkan dirinya seolah-olah ia adalah Allah.” Ayat dalam Daniel yang mengenal pasti watak kepausan itu juga merujuk kepada “masa” yang telah ditetapkan untuk “menyatakan” bahawa kepausan itu ialah antikristus, apabila ia menyatakan bahawa kepausan itu akan “makmur” sehingga “kemurkaan itu disempurnakan.”

“Indignation” berakhir pada tahun 1798, maka Daniel dalam ayat itu (walaupun ini bukan salah satu daripada tujuh tempat langsung dalam kitab Daniel dan Wahyu di mana sejarah 1260 tahun disebut), namun tetap mengenal pasti kuasa kepausan secara langsung dan menandakan bahawa kuasa itu menerima “luka yang membawa maut,” sebagaimana Yohanes menyebutnya, pada tahun 1798. Dengan demikian, ayat itu mengenal pasti berakhirnya tempoh pemerintahan kepausan, walaupun tidak mengenal pasti lamanya pemerintahan itu.

Dalam petikan itu, Paulus juga mengenal pasti suatu kuasa yang akan menahan kepausan daripada mengambil alih penguasaan dunia pada tahun 538, ketika beliau menyatakan bahawa orang Tesalonika yang kepadanya beliau menulis sudah pun mengetahui kebenaran khusus ini. Beliau mengemukakan pertanyaan, “Tidakkah kamu ingat, bahawa ketika aku masih bersama-sama dengan kamu, aku telah memberitahukan hal-hal ini kepada kamu?” Beliau mengingatkan mereka bahawa mereka sudah mengetahui “apa yang menahan” (ertinya menghalang) kepausan sehingga ia akan “dinyatakan pada waktunya.” Kuasa yang mendahului dan menghalang kepausan daripada mengambil alih penguasaan dunia ialah kuasa yang menguasai dunia ketika Paulus menulis surat itu. Kuasa itu ialah Rom pagan. Paulus menulis bahawa Rom pagan akan “disingkirkan” supaya kepausan dapat mengambil alih penguasaan dunia.

Pemahaman inilah yang menuntun William Miller untuk menyadari bahwa kuasa yang dilambangkan sebagai “yang sehari-hari” dalam kitab Daniel adalah Roma kafir. Adventisme

mengakui bahwa struktur itu, dan karena itu seluruh pemahaman kenabian William Miller, didasarkan pada pemahamannya atas kitab Daniel dan Wahyu, dan bahwa kedua kitab itu membahas dua kuasa pembinasa, yaitu Roma kafir dan Roma kepausan. Dalam bagian di Tesalonika itu Miller, yang sejak semula telah mengetahui (sebagaimana diketahui setiap Protestan pada zamannya, bahwa paus adalah antikristus); ketika ia menyadari bahwa Roma kafir adalah kuasa historis yang mendahului pemerintahan kepausan, dan bahwa Paulus telah menyatakan bahwa Roma kafir harus disingkirkan terlebih dahulu sebelum kepausan naik ke takhta bumi, maka ia kemudian menghubungkan hal ini dengan kitab Daniel dan “yang sehari-hari,” yang di dalamnya tiga kali dirujuk bahwa yang sehari-hari itu harus “diambil” sebelum kepausan menguasai dunia. Kesaksian Paulus memungkinkan Miller untuk melihat bahwa Roma kafir adalah “yang sehari-hari” dalam Daniel, dan sesudah itu ia dapat mengenali bahwa dua kuasa pembinasa dalam Daniel adalah Roma kafir dan Roma kepausan. Kebenaran ini merupakan dasar gerakan Millerite. Adventisme pada masa kini sudah pasti menolak karya Miller, tetapi mereka tetap memahami bahwa tinjauan umum mengenai perkembangan pemahaman Miller tentang “yang sehari-hari” dalam Daniel ini membuktikan bahwa kuasa yang menurut Paulus “menahan” bangkitnya kuasa kepausan sampai kuasa itu disingkirkan adalah Roma kafir, merupakan analisis yang benar atas pemikiran Miller mengenai pokok-pokok ini.

Dengan kebenaran tentang “yang terus-menerus” dalam kitab Daniel sebagai lambang Roma kafir yang mendahului kerajaan Roma kepausan yang oleh Daniel digambarkan sebagai kekejian yang membinasakan, Miller kemudian dapat mengenali masa-masa nubuatan yang berkaitan dengan kerajaan-kerajaan dalam nubuatan Alkitab, dan ketika pikirannya dibukakan kepada pemahaman-pemahaman ini ia menghimpun serangkaian kebenaran yang mewakili dasar-dasar Adventisme. Kebenaran-kebenaran itu kemudian diabadikan pada dua bagan pelopor tahun 1843 dan 1850. Kebenaran-kebenaran itu adalah dasar Adventisme dan semuanya didasarkan pada pengenalan akan “waktu.” Sejarah tentang kapan dasar-dasar itu diletakkan merupakan pembahasan utama mengenai Tabel-Tabel Habakuk.

Se sa ntlhawe mo Ditafole tsa Habakuke ke gore metheo e e neng e ikaegile mo nakong e ne ya tsala kago e e nayang pono e e tlhokegang gore kokomana ya bofelo e lemoge gore go ne go na le boammaaruri jo bo neng bo emetswe e le metheo. Go ne go na le boammaaruri jwa ntlha jo e neng e le lone lentswe la ntlha thata le le neng la bewa mo motheong, mme “the daily” mo bukeng ya Daniele e ne e se boammaaruri jwa ntlha jwa ga Miller. Boammaaruri jo bo neng bo tla nna lentswe la ntlha mo motheong o Miller a neng a tsosiwa gore a o age e ne e le “the seven times” ya Lefitiko kgaolo ya masome a mabedi le borataro, mme kwantle ga boammaaruri jwa “the daily,” Miller a ka bo a sa lemoga kago ya porofeto e a neng a tshwanetse go e lemoga gore a tle a beye molaetsa wa moengele wa ntlha. Kago ya gagwe e ne e baya porofeto mo tebang ya mebuso e mebedi e e senyang. Miller o ne a lebisitse tlhokomelo ya gagwe mo kgogometsong (Roma ya boheitane) le mo sebateng (bopapa). Moengele wa boraro o lebisile mo kgogometsong (United Nations), mo sebateng (bopapa), le mo moporofeting wa maaka (United States).

Jika seseorang menerima semua nubuatan waktu—bukan sebagian, melainkan semuanya—yang dikemukakan oleh kaum Millerit pada kedua bagan pelopor yang suci itu, orang tersebut perlu

menyelidiki kebenaran-kebenaran itu secara pribadi. Bagaimanakah engkau dapat menerimanya, jika engkau belum pernah memeriksanya? Jika orang-orang yang menyelidiki kebenaran-kebenaran dasar itu menjadikan kebenaran-kebenaran tersebut sebagai tanggung jawab pribadi mereka untuk mengujinya, dan sesudah itu menerima semua kebenaran itu, maka mereka telah membangun di atas Batu Karang dan bukan di atas pasir.

“Labo ba ba emego e le badisa ba Modimo mo dipoteng tsa Sione e nne banna ba ba kgonang go bona dikotsi pele ga batho,—banna ba ba ka farologanyang boammaaruri le phoso, tshiamo le go sa siamang.

“အနုတရာယ်သတိပေးချက် ရောက်ရှိလာပါပြီဖြစ်သည်။ ၁၈၄၂၊ ၁၈၄၃ နှင့် ၁၈၄၄ ခုနှစ်များတွင် ထိုသတင်းစကား ရောက်လာကတည်းက ကျွန်ုပ်တို့ တည်ဆောက်လာခဲ့သော ယုံကြည်ခြင်း၏ အုတ်မမြို့ကို လုပ်ရှားပျက်ပြားစေမည့် အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ ဝင်ရောက်လာခွင့် မပေးရ။ ကျွန်ုပ်မသည် ဤသတင်းစကားအတွင်း၌ ရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးတော်မူသော အလင်းကို သစ္စာရှိစွာ ကိုင်စွဲလျက် လောကရှိ၌ ရပ်တည်လာခဲ့သည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အလင်းကို ရှာဖွေ၍ စိတ်အားထက်သန်သော ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် သခင်ဘုရားကို ရှာဖွေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခြေတော်များကို တင်ထားတော်မူခဲ့သော ထိုအခြေခံလက်ဖောင်းမှ ခြေချရန် ကျွန်ုပ်တို့ မရည်ရွယ်ကြ။ ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်မအား ပေးတော်မူသော အလင်းကို ကျွန်ုပ်မ စွန့်လွှတ်နိုင်မည်ဟု သင်တို့ ထင်ကြပြလော။ ထိုအလင်းသည် ထာဝရကျောက်တောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ထိုအလင်းကို ပေးတော်မူခဲ့ချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်မကို လမ်းပြလျက်ရှိခဲ့သည်။” Review and Herald, April 14, 1903.

Agar mereka yang mahu mendengar dapat menganalisis nubuatan-nubuatan masa dalam sejarah Millerite, diperlukan tindakan meneliti tempoh-tempoh sejarah yang diwakili oleh nubuatan-nubuatan masa itu. Hal ini melambangkan pekerjaan menggambarkan peristiwa-peristiwa pada suatu garis masa. Apabila seorang pelajar nubuatan telah mencapai tahap penyelidikan di mana dia mempertimbangkan tempoh-tempoh nubuatan ini, yang dikenal pasti oleh golongan Millerite daripada Alkitab dan kemudiannya disokong oleh catatan sejarah, dia akan berada dalam kedudukan untuk mengenali bahawa sejarah pada permulaan nubuatan masa itu secara simbolik menubuatkan sejarah pada penghujung nubuatan yang sama. Dengan sudut pandang itu, pelajar tersebut seharusnya belajar bahawa sejarah berulang. Dengan pemahaman itu juga, dia seharusnya melihat bahawa Yesus menggambarkan pengakhiran melalui permulaan.

တမူဘာအဆုံးကို “ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ခြင်း” အဖြစ် ပုံဖော်ပြသသော ပရောဖက်ပျိုချက်ဆိုင်ရာ မျဉ်းတန်းမှတစ်ဆင့်၊ အခြေခံအုတ်မမြို့ပေါ်၌ တည်ဆောက်ထားသော ထိုဗိမာန်တော်အပေါ်၌ နောက်ဆုံးတင်ဆောင်ရသော အဆုံးသတ်ထိပ်ကျောက်တုံးတစ်လုံး ရှိကြောင်းကို လေ့လာသူသည် သိထားရမည်။ မီလာအားဖြင့် ဖော်ထုတ်စေခဲ့သော ဗိမာန်တော်၏ အခြေခံအုတ်မမြို့သည် (အခြေမည်သည့်အုတ်မမြို့ကိုမျှ ယရုရှေရစ်တော်မူတပါး မချနိုင်သောကြောင့် ယရုရှေရစ်တော်ကို ကိုယ်စားပြုသော) ပရောဖက်ပျိုချက်ဆိုင်ရာ အချိန်အပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသော အုတ်မမြို့ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သူသည် နားလည်မငြိတွင်လေရမည်။ ယရုရှေသည် အစကို အသုံးပြု၍ အဆုံးကို သရုပ်ဖော်တော်မူသဖြင့်၊ လေ့လာသူသည် ဗိမာန်တော်၏ နောက်ဆုံးကျောက်တုံးဖြစ်သော ထိပ်ကျောက်တုံးသည်လည်း အခြေခံအုတ်မမြို့နှင့် ကိုက်ညီညှိနှိုင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မငြိတွင်သင့်သည်။ မီလာအတွက် ဗိမာန်တော်၏ အခြေခံအုတ်မမြို့မှာ ပရောဖက်ပျိုချက်ဆိုင်ရာ အချိန်ဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုအုတ်မမြို့သည် မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယရုရှေရစ်တော်ပင် ဖြစ်နေသည်။

Ngokwentando kaNkulunkulu enginikwe yona, njengomakhi ohlakaniphileyo omkhulu, ngibeke isisekelo, kuthi omunye akhe phezu kwaso. Kodwa yilowo nalowo makaqaphele ukuthi wakha kanjani phezu kwaso. Ngoba akukho omunye ongabeka esinye isisekelo ngaphandle kwaleso esesibekiwe, okuyiJesu Kristu. 1 Korinte 3:10, 11.

Paul o hlatholla mosebetsi oa hae e le ho haha tempele eo motheo kapa qalo ea eona a e behileng. E ne e le moapostola ho Balichaba, 'me o ile a sebelisoa ho beha motheo oa kereke ea Bokreste. Temaneng eona eo, Paul o boetse o hlalosa hore 'mele ea rona ke tempele ea Moea o Halalelang. Hape ho na le tempele ea Solomone le sehalalelo sa lefeella, tseo kaofela ha tsona li nang le metheo, 'me kaofela li emeloa e le Jesu Krete. Motheo oo Miller a ileng a sebelisoa ho o haha e ne e le tempele ea Bo-Adventiste, 'me motheo oa tempele eo ka sebele ke Jesu Krete; empa ka ho khetheha haholoanyane ke tempele e hahiloeng ka lintho tse bonahalang tsa moea le tsa boprofeta.

Maka batu penjuru itu juga haruslah Yesus Kristus, namun batu penjuru itu juga harus mencakup suatu kaidah nubuatan yang utama, sebab kepada Miller telah diberikan seperangkat kaidah yang memuat kaidah utama kaum Millerit, yaitu prinsip “sehari ganti setahun”. Tanpa kaidah itu, tidak ada pengenalan akan nubuatan waktu dan karena itu tidak ada dasar. Harus ada suatu padanan pada akhir zaman yang melambangkan Yesus Kristus (Dasar), yakni suatu kaidah utama di dalam seperangkat kaidah yang menegaskan Wahyu Yesus Kristus. Kaidah itu tentu saja adalah kaidah “penyebutan pertama”, yang melambangkan sifat tabiat Kristus yang mengenali akhir sejak permulaan.

Dalam 2 Tesalonika, mereka yang tidak menerima kasih akan kebenaran supaya mereka diselamatkan, telah menolak kebenaran sebagaimana dinyatakan oleh kata Yunani yang diturunkan daripada kata Ibrani yang dibentuk oleh tiga huruf yang diterjemahkan sebagai “kebenaran” dalam Perjanjian Lama. Kelompok yang menerima kesesatan yang kuat, kerana mereka mempercayai dusta, telah menolak untuk kembali kepada jalan-jalan yang lama, iaitu dasar-dasar Adventisme sebagaimana digambarkan pada dua carta suci itu. Maka, dalam petikan yang telah kita pertimbangkan sejak beberapa waktu ini, dinyatakan:

“Malaika mwenye nguvu aliyemwelekeza Yohana hakuwa mwingine ila Yesu Kristo. Kuweka mguu Wake wa kuume juu ya bahari, na wa kushoto juu ya nchi kavu, huonyesha sehemu anayotenda katika matukio ya mwisho ya pambano kuu na Shetani. Msimamo huu huashiria uwezo Wake mkuu na mamlaka Yake juu ya dunia yote. Pambano hilo limezidi kuwa kali zaidi na lenye azimio thabiti zaidi kutoka kizazi hadi kizazi, nalo litaendelea hivyo mpaka kufikia matukio ya kumalizia ambapo utendaji wa ustadi wa nguvu za giza utafikia kilele chake. Shetani, akiungana na watu waovu, ataupotosha ulimwengu mzima na makanisa yasiyoupokea upendo wa kweli. Lakini malaika huyo mwenye nguvu anadai usikivu. Analia kwa sauti kuu. Ataonyesha nguvu na mamlaka ya sauti Yake kwa wale waliojiunga na Shetani kuipinga kweli.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, juzuu ya 7, 971.

Dalam petikan sebelumnya, “gereja-gereja yang tidak menerima kasih akan kebenaran” ialah perawan-perawan jahat dan bodoh dalam kitab Daniel dan Matius, yang dikenal pasti oleh Amos 8:12 sebagai mereka yang akan mula mencari mesej amaran terakhir Tuhan apabila semuanya sudah terlambat. Semuanya sudah terlambat, kerana mereka telah mempercayai suatu dusta

berkenaan asas-asas Adventisme. Adventisme mula-mula mulai menyerap dusta itu pada tahun 1863, dan sejak itu keadaannya terus merosot tanpa henti.

Apa yang hendak saya tulis ini sepenuhnya bersifat subjektif, saya kira, tetapi terang nubuat baru apakah yang telah diperkenalkan ke dalam Adventisme sejak tahun 1863? Ellen White mengatakan tentang pekabaran Jones dan Waggoner pada tahun 1888, bahwa itulah pekabaran yang telah ia sampaikan selama bertahun-tahun. Pekabaran mereka mungkin terdengar baru dan mengejutkan bagi Adventisme pada tahun 1888, tetapi kebaruan dan kejutan itu ditimbulkan bukan oleh suatu pekabaran baru, melainkan oleh suatu kebutaan yang telah mulai menyelimuti umat Allah sejak tahun 1863.

Ellen White ngenal Adventism sebagai berada dalam keadaan Laodikia sebelum 1863, maka kebutaan Laodikia sudah pun mula menceroboh Adventism sebelum 1863; namun pada tahun 1863 gereja secara rasmi telah menyetepikan kebenaran berkenaan “tujuh masa” dalam Imamat dua puluh enam, yang merupakan “nubuatan masa” yang paling pertama ditemui oleh Miller. Tidak ada terang nubuatan yang telah muncul dalam Adventism sejak 1863! Apakah yang berubah?

Batu yang paling pertama dari asas bait suci yang didirikan atas waktu nubuatan dan melambangkan Yesus Kristus, telah diketepikan oleh Adventisme pada tahun 1863. Batu pertama yang diletakkan oleh Miller ke dalam asas bait suci yang didasarkan atas waktu sebagaimana dipersembahkan dalam Daniel oleh Kristus yang menggambarkan diri-Nya sebagai Palmoni, “penghitung yang ajaib,” telah ditolak dan diketepikan. Batu yang paling pertama yang ditemukan oleh Miller...

“Ndzi tshaha-profeta ya ribye leri bakanyiwiki, Kriste u kongomisile eka xiendlakalo xa xiviri ematin’wini ya Israele. Xiendlakalo lexi a xi fambelana ni ku akiwa ka tempele yo sungula. Hambileswi a xi ri ni ku tirhisiwa ko hlawuleka enkarhini wa ku vuya ko sungula ka Kriste, naswona a xi fanele xi khumba Vayuda hi matimba yo hlawuleka, xi tlhela xi va ni dyondzo eka hina. Loko tempele ya Solomoni yi akiwa, maribye lamakulu ya marhangu ni ya masungulo a ma lunghekeriwe hinkwawo enkoveni wa maribye; endzhaku ka loko ma tisiwe endhawini yo aka, a ku nga fanelanga ku tirhisiwa xitirho eka wona; vatirhi a va fanele ntsena ku ma veka endhawini ya wona. Ku tirhisa emasungulweni, ku tisiwile ribye rin’we leri a ri ri lerikulu hi ndlela yo hlawuleka naswona ri ri ni xivumbeko xo hlawuleka; kambe vatirhi a va nga kumi ndhawu ya rona, naswona a va nga ri amukeli. A ri va karhata loko ri ri kwalaho ri nga tirhisiwi endleleni ya vona. Ku ringana nkarhi wo leha ri tshame ri ri ribye leri bakanyiwiki. Kambe loko vayaki va fika eka ku vekiwa ka ribye ra le yinhleni, va lavisisile nkarhi wo leha ku kuma ribye leri nga ni vukulu lebyi ringaneke ni matimba lama ringaneke, naswona leri nga ni xivumbeko lexi faneleke, leswaku ri teka ndhawu yoleyo yo karhi, ri tlhela ri rhwala ntiko lowukulu lowu a wu ta tshama ehenhla ka rona. Loko vo hlawula hi ndlela yo ka yi nga tlharihanga eka ndhawu leyi ya nkoka, vuhlayiseki bya muako hinkwawo a byi ta va ekhombyeni. A va fanele ku kuma ribye leri kotaka ku lwisana ni nkucetelo wa dyambu, wa xirhami, ni wa xidzedze. Maribye yo hlayanyana a ma hlawuriwile eminkarhini yo hambana-hambana, kambe ehansi ka ntshikelelo wa mintiko leyikulu ma pfotekile ma va swiphemu. Man’wana a ma nga koti ku tiyisela ku ringiwa ka ku cinca ka xihatla ka moya wa le mpfhukeni. Kambe eku heteleleni ku kongomisiwile nyingiso eka ribye leri a ri ri karhi ri

bakanyiwa nkarhi wo leha. A ri langutane ni moya, ni dyambu, ni xidzedze, handle ko kombisa ni xinyenyana xa ku pandzeka. Vayaki va kambisise ribye rero. A ri tiyiserile eka miringo hinkwayo handle ka wun'we ntsena. Loko ri nga kota ku tiyisela ku ringiwa ka ntshikelelo lowukulu, va bohile ku ri amukela leswaku ri va ribye ra le yinhleni. Ku ringiwa ku endliwile. Ribye ri amukeriwile, ri tisiwa endhawini leyi ri averiweke yona, kutani ri kumeka leswaku ri ringane hi ku hetiseka. Eka xivono xa vuprofeta, Esaya u kombisiwile leswaku ribye leri a ri ri xikombiso xa Kriste. U ri:”

“Kuduskanlah Tuhan semesta alam itu sendiri; dan biarlah Dia menjadi ketakutanmu, dan biarlah Dia menjadi kegentaranmu. Maka Ia akan menjadi tempat kudus; tetapi juga menjadi batu sandungan dan gunung batu yang menyesatkan bagi kedua kaum Israel, menjadi jerat dan perangkap bagi penduduk Yerusalem. Dan banyak di antara mereka akan tersandung, dan jatuh, dan remuk, dan terjatuh, dan tertangkap.’ Dibawa dalam penglihatan kenabian kepada kedatangan yang pertama, nabi itu diperlihatkan bahwa Kristus harus menanggung pencobaan dan ujian, yang terhadapnya perlakuan atas batu penjuru utama dalam bait Salomo merupakan lambang. ‘Sebab itu beginilah firman Tuhan ALLAH: Sesungguhnya, Aku meletakkan di Sion sebagai dasar sebuah batu, batu yang teruji, batu penjuru yang indah, suatu dasar yang teguh: barangsiapa percaya tidak akan tergesa-gesa.’ Yesaya 8:13–15; 28:16.”

“Ka bohlale bo sa feleng, Modimo o ile a kgetha lejwe la motheo, mme a le beha ka Boyena. O ile a le bitsa ‘motheo o tiileng.’ Lefatshe lohle le ka bea hodima lona merwalo ya lona le mahloko a lona; le ka e mamella kaofela. Ka polokeho e phethahetseng ba ka haha hodima lona. Krete ke ‘lejwe le lekilweng.’ Bao ba tshepang ho Yena, ha ho mohla a ba swabisang. O mamelletse teko e nngwe le e nngwe. O mamelletse boima ba molato wa Adama, le molato wa ditloholo tsa hae, mme a hlola matla a bokgopo ho feta mohlodi. O rwetse merwalo e beilweng hodima Hae ke moetsadibe e mong le e mong ya bakang. Ka ho Krete pelo e molato e fumane topollo. Ke Yena motheo o tiileng. Bohle ba mo etsang tshetso ya bona ba phomola ka polokeho e phethahetseng.”

“Dalam nubuat Yesaya, Kristus dinyatakan sebagai dasar yang teguh dan juga batu sandungan. Rasul Petrus, yang menulis oleh ilham Roh Kudus, dengan jelas menunjukkan kepada siapa Kristus menjadi batu dasar, dan kepada siapa Ia menjadi batu yang mendatangkan ketersinggungan:

“‘Ataa omu se monkaa ahwe se Awurade ye adomfo. Ono na moreba ne nkyen, se aboo a ote ase, a nnipa ampene so ampa, nanso Onyankopon ayi no, na osom bo; na mo nso, se aboo a ete ase, woresi mo ato ho aye honhom fi, asofokuw kronkron, se mobebo honhom afore a wonam Yesu Kristo so ma eso Onyankopon ani. Enti nso wakyere w Kyerewsem mu se, Hwe, mede Obo-Twea-Titiriw bi reto Sion mu, a wayi no, na osom bo; na nea ogye no di no, anim renngu ase. Enti mo a mugye di no, osom bo; na won a waye asooden no de, aboo a adansifo no ampene so no, eno ara na abeye ntwea no ti, ne hintidua bo, ne butuw bo, ma won a wohintiw asem no ho, a waye asooden no.’ 1 Petro 2:3–8.”

“ଝିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ ଭିତ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ସମୋନେ ଯମୋନେ ଶିଳା ଉପରେ ପତିତ ହୋଇ ଭଞ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି । ଶିଳା ଉପରେ ପତିତ ହୋଇ ଭଞ୍ଜିତ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମ

ସ୍ୱର୍ଗାଧିପତିଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା, ଏବଂ ଶିଶୁର ନମରତା ସହ ନିଜ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରୁଥିଲା, ତାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳ ପରମେଶ୍ୱର ଶିଶୁଙ୍କୁ କରି ଶ୍ରୀକ୍ଷତ୍ୱକ ନିକଟକୁ ଆସିବ। ଏବଂ ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆମର ଆମର ଭିତ୍ତି ଭାବରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷତ୍ୱକ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛୁ।”

“Yü амьд чулууны дээр Иудейчүүд ч, харь үндэстнүүд ч адилхан барьж байгуулж болно. Бид аюулгүйгээр барьж болох цорын ганц суурь нь энэ мөн. Энэ нь бүгдэд хүрэлцэхүйц өргөн бөгөөд бүх дэлхийн жин ачааг даахуйц хангалттай бат бөх юм. Амьд чулуу болох Христтэй холбоотой байснаар, энэ суурин дээр барьж байгуулдаг бүхэн өөрсдөө амьд чулуунууд болдог. Олон хүн өөрсдийн хичээл зүтгэлээр засагдан, өнгөлөгдөн, гоё сайхан болдог; гэвч тэд Христтэй холбоогүй учраас ‘амьд чулуунууд’ болж чаддаггүй. Энэ холбоогүйгээр хэн ч аврагдаж чадахгүй. Христийн амь бидний дотор байхгүйгээр бид сорилтын шуургыг тэсэж үл чадна. Бидний мөнхийн аюулгүй байдал бат суурин дээр барьж байгуулахаас хамаарна. Өнөөдөр үй олон хүн шалгагдаж үзэгдээгүй сууриудын дээр барьж байна. Бороо орж, салхи шуурга дэгдэж, үер ус ирэхэд, тэдний байшин нурна; учир нь энэ нь мөнхийн Хад болох гол өнцгийн чулуу Христ Есүсийн дээр суурилагдаагүй юм.”

“Угтаа бүдэрч, дуулгаваргүй байдаг тэдэнд’ Христ бол бүдрэлийн хад мөн. Харин ‘барилгачдын голсон тэр чулуу нь булангийн тэргүүн чулуу болсон.’ Голсон тэр чулууны адил Христ Өөрийн газрын үйлчлэлийн үед үл хайхрал ба доромжлолыг үүрсэн. Тэрээр ‘хүмүүсийн жигшиж, орхисон нэгэн, зовлонгийн хүн, уй гашууд дассан нэгэн: ... Түүнийг жигшсэн бөгөөд бид Түүнийг үл тоомсорлосон.’ Исаиа 53:3. Гэвч Түүний алдарших цаг ойртож байлаа. Үхэгсдээс амилснаар Тэр ‘хүч чадалтайгаар Бурханы Хүү’ хэмээн тунхаглагдах байв. Ром 1:4. Түүний хоёр дахь ирэлтээр Тэр тэнгэр ба газрын Эзэн хэмээн илчлэгдэх байлаа. Одоо Түүнийг цовдлохоор завдаж байсан хүмүүс Түүний агуу байдлыг танин мэдэх болно. Орчлон ертөнцийн өмнө гологдсон чулуу нь булангийн тэргүүн чулуу болох байв.”

“Et sur quiconque elle tombera, elle l’écrasera en poudre.” Le peuple qui avait rejeté Christ devait bientôt voir sa ville et sa nation détruites. Leur gloire serait brisée et dispersée comme la poussière devant le vent. Et qu’est-ce qui détruisit les Juifs? C’était le rocher qui, s’ils avaient bâti sur lui, aurait été leur sécurité. C’était la bonté de Dieu méprisée, la justice repoussée, la miséricorde dédaignée. Les hommes se dressèrent contre Dieu, et tout ce qui aurait été leur salut fut tourné pour eux en destruction. Tout ce que Dieu avait ordonné pour la vie, ils le trouvèrent être pour la mort. Dans la crucifixion de Christ par les Juifs était impliquée la destruction de Jérusalem. Le sang versé au Calvaire fut le poids qui les entraîna à la ruine pour ce monde et pour le monde à venir. Ainsi en sera-t-il au grand jour final, lorsque le jugement tombera sur ceux qui rejettent la grâce de Dieu. Christ, leur pierre d’achoppement, leur apparaîtra alors comme une montagne vengeresse. La gloire de son visage, qui est vie pour les justes, sera pour les méchants un feu dévorant. À cause de l’amour rejeté, de la grâce méprisée, le pécheur sera détruit.

“Mhu ka then hrang hrang leh vaukhanna nawl tak tak hmangin, Isua’n Pathian Fapa hnawlna chu Juda-te tân eng nge a result ang tih a lantîr a ni. Hêng thuah hian, Amah chu an Tlantu atâna dawng duh lo mi zawng zawng, hun tina mi zawng zawng hnênah a sawi a ni.

Vaukhâna tinrêng chu anni tân a ni. Biak In tihbawlhhlawh tawh chu, fapa thu awih lo chu, lo enkawltu dik lo chu, saktu contemptuous-te chu, mi sual tinrêng an thil tawnah an counterpart a nei. A sim loh chuan, an lo entîr tawh chhiatna chu amah tân a ni ang.” Desire of Ages, 597–600.

Re tla tšwela pele ka taba ye sehlogong se se latelago.